

РЕШЕНИЕ

№ 4348

гр. София, 31.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 29.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **777** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на П. В. Г., ЕГН [ЕГН], срещу Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № 01-6500/3733 от 11.11.2019г., издаден от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" /ДФЗ/.

В жалбата се твърди, че оспореният АУПДВ е неправилен, необоснован и незаконосъобразен, постановен при съществени нарушения на процесуалните правила. Жалбоподателят счита, че не е нарушил ангажимента си, поради което актът е в нарушение на материалния закон и в разрез с целта на закона. Моли оспорваният акт да бъде отменен.

В съдебното заседание по делото, жалбоподателката не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – заместник-изпълнителния директор на ДФ "Земеделие", не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателката П. В. Г., е подала заявление за подпомагане с УИН 22/230512/48084, като е заявила участие по мярка 212 „Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони“ от ПРСР 2007-2013г.

По подаденото заявление, видно от приложеното по делото писмо изх.№ 01-6500/3733

от 26.06.2019г. на П. В. Г. са изплатени за кампания 2012г., 2013г. и 2014г. общо суми в размер на 11376,88 лв.

При извършени административни проверки е установено, че за кампания 2015г. жалбоподателката не е подала заявление съобразно поетия петгодишен ангажимент, поради което с писмо изх.№ 01-6500/3733 от 26.06.2019г. на заместник-изпълнителният директор на е уведомена за откриване на производство по издаване на АУПДВ. В писмото са изложени фактическите обстоятелства, въз основа на които се пристъпва към издаване на АУПДВ, като е указано на лицето възможността да изрази становище и да представи доказателства.

С писмо вх.№ 01-6500/3733 от 27.08.2019г. жалбоподателката възразява срещу откритото производство по издаване на АУПДВ, което възражение е прието за неоснователно от административния орган.

На 11.11.2019г. П. С. - заместник-изпълнителен директор на ДФ "Земеделие" издала процесния Акт за установяване на публично държавно вземане, с който на П. В. Г. са определени задължения в размер на 5 688.44 лв., представляващи 50 % от общата изплатена сума по мярка 212 за кампания 2012, 2013 и 2014.

С оглед така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи: Оспореният АУПДВ № 01-6500/3733 от 11.11.2019г. е бил връчен на жалбоподателката на 03.12.2019 г., видно от представеното по делото известие за доставяне /л.16 от делото/. Жалбата до АССГ е подадена на 13.12.2019 г. чрез ДФЗ, т.е. същата е в срок и тъй като изхожда от надлежна страна с правен интерес, съдът я намира за ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл.162, ал.2, т.8 от ДОПК публични са държавните и общинските вземания за недължимо платени и надплатени суми, както и за неправомерно получени или неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз, включително свързаното с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, включително финансови корекции, надплатен аванс, надхвърлени процентни ограничения, превишени позиции по бюджета на проекта, кръстосано финансиране, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз. Събирането на държавните и общинските публични вземания се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закон е установено друго. Съгласно чл. 166 ДОПК установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон, а ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в АПК.

В случая с оспорения акт е установено публично вземане от категорията на посочените в чл.162, ал.2, т.8 ДОПК.

Съгласно чл.20а, ал.4 и 5 от Закона за подпомагане на земеделските производители актовете за установяване на публични държавни вземания се издават от изпълнителния директор на ДФЗ, който може да делегира със заповед тези правомощия на заместник изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда. Видно от представената по делото Заповед № 03-РД 2891/23.07.2019г. (л.11) изпълнителният директор на ДФЗ е възложил на заместник-изпълнителния директор П. С. да издава и подписва актовете за

установяване на публични държавни вземания по всички схеми и мерки по директните плащания, посочени в чл.1 от Наредба № 5/27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания, поради което следва да се приеме, че оспореният акт е издаден от компетентен орган.

Спазени са изискванията за форма на административния акт, като в него ясно са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Не се установяват и нарушения на административнопроцесуалните правила – ДФЗ е уведомил жалбоподателя за започналото производство по издаване на АУПДВ, като е дадена възможност на дружеството да изрази становище и да представи доказателства, което последното е сторило в законоустановения срок.

Оспореният АУПДВ е и материалнозаконосъобразен, както и издаден в съответствие с целта на закона.

Съгласно чл.4, ал.1, т.2 и 3 от Наредба № 11 от 3.04.2008 г. за условията и реда за прилагане на мярка 211 "Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони" и мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. (Наредба № 11/2008г.), кандидатите за подпомагане по реда на тази наредба са длъжни да извършват земеделска дейност в съответния район за период от най-малко пет последователни години от първото компенсаторно плащане, както и да подават заявление за подпомагане с декларирани площи в съответния необлагодетелстван район всяка година след първото компенсаторно плащане. Посоченото изискване кореспондира с нормата на чл.3, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 65/2011 на Комисията от 27 януари 2011 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета по отношение на прилагането на процедури за контрол, както и кръстосано спазване по отношение на мерките за подпомагане на развитието на селските райони, която предвижда, че за мерките с многогодишни плащания бенефициерите подават искане за годишно изплащане.

Съгласно чл.14, ал.1 от Наредба № 11/2008г. /в относимата редакция/, Земеделски стопанин, който не подаде заявление за подпомагане по време на поетия петгодишен ангажимент, се изключва от подпомагане по тази наредба и се задължава да възстанови получените до момента компенсаторни плащания за необлагодетелстваните райони или част от тях в зависимост от годината, в която е прекратил участието си в мерките, както следва:

- след първата година - 100 %; след втората година - 75 %; след третата година - 50 %; след четвъртата година - 25 %.

Видно от посочените разпоредби, лицата, одобрени за участие по мярка 212 следва ежегодно да подават „заявление за плащане“ до изтичане на ангажимента им в рамките на 5 последователни години, като в противен случай се изключват от подпомагане и дължат възстановяване на получените до момента компенсаторни плащания. В конкретния случай, при извършените административни проверки е констатирано, че жалбоподателката, което е одобрен бенефициер за участие по мярка 212, не е заявило участие за кампания 2015г., която се е явява четвърта поредна от петгодишния ангажимент и по тази причина и на основание чл.14, ал.1 от Наредба № 11/2008г. да възстанови получените до момента компенсаторни плащания в размер на 50 %.

В обобщение на изложеното дотук, съдът намира, че оспореният акт за установяване

на публично държавно вземане е законосъобразен на всички основания, посочени в чл.146 от АПК, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 7-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪЛЯ жалбата на П. В. Г., ЕГН [ЕГН], срещу Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № 01-6500/3733 от 11.11.2019г., издаден от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд ”Земеделие” /ДФЗ/.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от деня на съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: